

Ε'ρ. Μὲ ποῖον τρόπον γίνεται ἡ Ἀντανάκλασις;
 Α'π. Ο νόμος τῆς Ἀντανάκλασεως τῆ Φωτὸς εἶναι

ἔσαι παράλληλοι, μετὸ νὰ ἔρχωνταί ἀπὸ ἕνα ἀντικείμενον πολλὰ μακρυνόν, ὅλαι ἐκεῖναι ὅπῃ πίπτουσιν ἐπὶ τὴν ἐπιφάνειαν τῆ κατόπτρου συναθροίζονται εἰς ἕνα μικρὸν διάστημα, ἢ κύκλον, τῆ ὁποίῃ ἡ Σέριμη θέλει εἶναι πρὸς τὴν Σέριμη τῶν ἀκτίνων ὅπῃ δὲν εἶναι συναθροισμένοι, ὡς τὸ τετράγωνον τῆ πλάτης τῆ κατόπτρου, πρὸς τὸ τετράγωνον τῆς διαμέτρου τῆ κυκλικῆ σημείῃ, ἤτοι ὡς τὸ ἔμβαδόν τῆ κατόπτρου, πρὸς τὸ ἔμβαδόν αὐτῆ τῆ σημείῃ λοιπὸν ἡ Σέριμη ὅταν ἀξινθῇ τόσου ὑπερβολικᾶ, θέλει καύσει σφοδρῶς εἰς αὐτὸ τὸ σημείον, ὅθεν καὶ τὸ ὀνομάζεσιν Ἐξίαν.

§. β'. Περὶ τῆς Διοπτρικής.

α'. Αὐτὸ τὸ μέρος τῆς ὀπτικῆς, πραγματεύεται περὶ τῆς φύσεως τῆς ὀράσεως ὅπῃ γίνεται διὰ μέσε τῶν ἀκτίνων τῆ Φωτὸς ὅπῃ θλῶνται, ὅταν διαβαίνωσι διὰ διαφόρων μέσων, καὶ μάλιστα διὰ μέσε τῶν ὑέλων ὀνομαζομένων φακῶν.

β'. Εἶναι πέντε διάφορα εἶδη φακῶν δηλ. 1. Οἱ ἐπιπεδόκυρτοι φακοειδεῖς ὑελοι, ὡς Α (ἔξ. 24.) οἱ ὅποιοι ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος εἶναι ἐπίπεδοι, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο κυρτοί, 2. οἱ κυρτόκυρτοι ὡς Β, οἱ ὅποιοι ἔχουσι καὶ τὰς δύο ἐπιφανείας αὐτῶν κυρτὰς, 3. οἱ ἐπιπεδόκοιλοι, ὡς Γ, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὴν μίαν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδον, καὶ τὴν ἄλλην κοίλην, 4. οἱ κοίλόκοιλοι, ὡς Δ, οἱ ὅποιοι ἔχουσι τὰς δύο ἐπιφανείας κοίλας, 5. οἱ κυρτόκοιλοι, ὡς Ε, τῶν ὁποίων τὸ ἕνα μέρος εἶναι κυρτόν, καὶ τὸ ἄλλο κοί-